

ПЛЕНУМ ВИЩОГО ГОСПОДАРСЬКОГО СУДУ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

29 травня 2013 року

м. Київ

№ 9

Про внесення змін і доповнень до деяких постанов пленуму Вищого господарського суду України

Із змінами і доповненнями, внесеними постановою пленуму Вищого господарського суду України від 9 липня 2015 року № 4

Відповідно до пункту 6 частини другої статті 36 Закону України "Про судоустрій і статус суддів" пленум Вищого господарського суду України постановляє:

У зв'язку з питаннями, які виникають у судовій практиці щодо застосування господарськими судами норм матеріального і процесуального права, внести такі зміни і доповнення до деяких постанов пленуму Вищого господарського суду України.

1. Пункт 1 втратив чинність

(у зв'язку з втратою чинності постановою пленуму Вищого господарського суду України від 11.10.2010 р. № 2 згідно з постановою пленуму Вищого господарського суду України від 09.07.2015 р. № 4)

2. У постанові пленуму Вищого господарського суду України від 17.05.2011 № 7 "Про деякі питання практики застосування розділу XII Господарського процесуального кодексу України":

2.1. Абзац п'ятий пункту 6 викласти в такій редакції:

"Про поновлення або про відмову в поновленні пропущеного строку зазначається відповідно в ухвалі апеляційного господарського суду про прийняття апеляційної скарги до провадження (стаття 98 ГПК) або про її повернення (частина друга статті 93, пункт 4 частини першої статті 97 ГПК).";

2.2. Перше речення останнього абзацу пункту 9 після слів "відмовою в прийнятті зустрічної позовної заяви" доповнити словом "тощо";

2.3. У пункті 10:

2.3.1. Доповнити пункт новим абзацом другим такого змісту:

"У формуванні копій матеріалів, необхідних для розгляду апеляційної скарги, у випадках, передбачених частиною третьою статті 106 ГПК, має дотримуватися порядок, зазначений в Інструкції з діловодства в господарських судах України, затвердженій наказом Державної судової адміністрації України від 20.02.2013 № 28".

У зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати відповідно абзацами третім і четвертим;

2.3.2. У першому реченні абзацу третього слова і цифри "у випадках, передбачених частиною третьою статті 106 ГПК" замінити словами "у відповідних випадках";

2.4. Останній абзац пункту 12 (у редакції постанови пленуму Вищого господарського суду України від 10.01.2012 № 3) доповнити реченням такого змісту: "Водночас апеляційний господарський суд у мотивувальній частині своєї постанови не лише вправі, а й повинен зазначити власну правову кваліфікацію спірних відносин та правову оцінку обставин справи".

3. Абзац другий пункту 6 постанови пленуму Вищого господарського суду України від 24.10.2011 № 10 "Про деякі питання підвідомчості і підсудності справ господарським судам" виключити.

4. Абзац перший підпункту 4.1 пункту 4 постанови пленуму Вищого господарського суду України від 24.10.2011 № 11 "Про деякі питання практики застосування розділу XIII Господарського процесуального кодексу України" після першого речення доповнити реченням такого змісту: "У формуванні копій матеріалів, необхідних для розгляду касаційної скарги, має дотримуватися порядок, зазначений в Інструкції з діловодства в господарських судах України, затвердженій наказом Державної судової адміністрації України від 20.02.2013 № 28".

5. Перше речення останнього абзацу підпункту 8.3 пункту 8 постанови пленуму Вищого господарського суду України від 26.12.2011 № 17 "Про деякі питання практики перегляду рішень, ухвал, постанов за нововиявленими обставинами" перед словом "строку" доповнити словом "місячного".

6. У постанові пленуму Вищого господарського суду України від 26.12.2011 № 18 "Про деякі питання практики застосування Господарського процесуального кодексу України судами першої інстанції":

6.1. У пункті 1:

6.1.2. Абзац третій підпункту 1.2.4 підпункту 1.2 викласти в такій редакції:

"У разі скасування апеляційною або касаційною інстанціями ухвал місцевого господарського суду визначення суддів або колегії суддів для розгляду справ здійснюється з урахуванням наведеного у пункті 3.9 Положення про автоматизовану систему документообігу суду, затвердженого рішенням Ради суддів України від 26.11.2010 № 30 (з подальшими змінами).";

6.2. Останнє речення абзацу третього підпункту 1.4 викласти в такій редакції: "Процесуальне правонаступництво в розумінні статті 25 ГПК допускається на будь-якій стадії судового процесу, включаючи стадію виконання судового рішення, і здійснюється господарським судом без виклику сторін у справі, якщо їх явка не зумовлена необхідністю з'ясуванням певних обставин, але з повідомленням сторін, оскільки інше суперечило б приписам частини другої статті 22 ГПК стосовно прав сторін у судовому процесі.";

6.3. У пункті 3:

6.3.1. Останнє речення підпункту 3.1 викласти в такій редакції:

"Однак якщо відповідна зміна статусу відбулася під час розгляду справи господарським судом, то вона не тягне за собою наслідків у вигляді припинення провадження у справі в зв'язку зі зміною підвідомчості такої

справи, оскільки на час звернення до господарського суду її розгляд належав до юрисдикції останнього; наведене стосується й випадку подання відповідним громадянином, що був відповідачем у справі, зустрічного позову в тій же справі.";

6.3.2. Підпункт 3.5 після абзацу сьомого доповнити новим абзацом восьмим такого змісту:

"Не може вважатися належним доказом надіслання відповідачеві копії позовної заяви та доданих до неї документів проставлена на позовній заяві відмітка іншої сторони, якщо у цій відмітці не зазначено, ким саме прийнято копію позовної заяви."

У зв'язку з цим абзаци восьмий - десятий вважати відповідно абзацами дев'ятим - одинадцятим;

6.3.3. Підпункт 3.9 після підпункту 3.9.1 доповнити підпунктом 3.9.11 такого змісту:

"3.9.11. У випадках коли ухвала про порушення провадження у справі не може бути вручена стороні у зв'язку з обмеженим строком розгляду, належним підтвердженням повідомлення учасників судового процесу про час та місце розгляду справи може вважатися телефонограма суду з відміткою про її прийняття посадовою (службовою) особою сторони. При цьому зазначена ухвала надсилається сторонам в обов'язковому порядку.";

6.4. У пункті 4:

6.4.1. Абзац перший підпункту 4.4 доповнити реченням такого змісту: "При цьому господарському суду слід мати на увазі, що оскільки відповідний орган не має права скасовувати та вносити зміни до раніше прийнятих ним індивідуальних правових рішень, тобто ненормативних правових актів, що є актами одноразового застосування і вичерпують свою дію фактом їхнього виконання (стосовно відповідних актів органів місцевого самоврядування про це зазначено також у Рішенні Конституційного Суду України від 16.04.2009 № 7-рп/2009 у справі № 1-9/2009), то такі дії не свідчать про припинення існування предмета спору. Водночас юридична оцінка актів державних та інших органів, прийнятих з питань скасування та внесення змін до згаданих індивідуальних правових рішень, має здійснюватися господарським судом з урахуванням частини другої статті 4 ГПК.";

6.4.2. У пункті 4.12 слова і цифри "пунктів 4 і 5" замінити словом і цифрою "пункту 4" та виключити сполучник "і" перед словами "залишення позову без розгляду".

7. Абзац сьомий пункту 8 постанови пленуму Вищого господарського суду України від 23.03.2012 № 7 "Про деякі питання участі прокурора у розгляді справ, підвідомчих господарським судом" (у редакції постанови пленуму Вищого господарського суду України від 16.01.2013 № 2) після слів "порушення інтересів держави" доповнити словами і знаком "або без обґрунтування необхідності захисту таких інтересів,".

8. У постанові пленуму Вищого господарського суду України від 17.10.2012 № 9 "Про деякі питання практики виконання рішень, ухвал, постанов господарських судів України":

8.1. У пункті 1:

8.1.1. У другому реченні абзацу першого слова "стягувачеві або надсилається йому" замінити словами: "за заявою стягувачу чи прокурору, який здійснює у справі представництво інтересів громадянина або держави в суді, або надсилається стягувачу";

8.1.2. Перше речення абзацу другого після слова "видається" доповнити знаками і словом "(надсилається)";

8.2. В абзаці третьому підпункту 7.9 пункту 7 слово "зазначеної норми" замінити словами і цифрами "статті 121 ГПК", а абзац сьомий цього підпункту доповнити реченням такого змісту: "Заява про затвердження такої мирової годи розглядається господарським судом у засіданні за правилами частини першої статті 121 ГПК.";

8.3. У пункті 9:

8.3.1. Підпункт 9.7 доповнити абзацом такого змісту:

"Якщо ж обов'язок органу Державної виконавчої служби вчинити певну дію прямо передбачено законом, але строк її вчинення не зазначений, то бездіяльність даного органу може бути оскаржена в будь-який час, коли скаржник дійде висновку про порушення у зв'язку з цією бездіяльністю його прав і охоронюваних законом інтересів, оскільки правопорушення є таким, що триває в часі.";

8.3.2. Доповнити пункт 9 після підпункту 9.7 підпунктом 9.71 такого змісту:

"9.71. Якщо Законом України "Про виконавче провадження" встановлено спеціальний порядок обчислення строку звернення до суду зі скаргою на рішення, дії чи бездіяльність органу Державної виконавчої служби (як-от статтями 26, 47, 49, 57, частиною четвертою статті 58 названого Закону), то господарському суду слід виходити саме з такого порядку.";

8.4. Пункт 12 після слів "Закону України "Про виконавче провадження" доповнити знаком, словами і цифрами ", статті 1174 Цивільного кодексу України".

9. У постанові пленуму Вищого господарського суду України від 17.10.2012 № 12 "Про деякі питання практики вирішення спорів, пов'язаних із захистом прав інтелектуальної власності":

9.1. Пункт 67 доповнити абзацом такого змісту:

"При цьому господарському суду необхідно враховувати таке. Державна реєстрація прав інтелектуальної власності на знак для товарів і послуг (торговельну марку) засвідчується свідоцтвом України на знак для товарів і послуг, з видачею якого закон і пов'язує набуття відповідних прав. Отже, оскільки право інтелектуальної власності на знак для товарів і послуг (торговельну марку) набувається з моменту відповідної реєстрації, то й договір про передання виключних майнових прав на такий об'єкт хоча й має виконуватися сторонами з моменту його підписання, але безпосередньо не надає новому власникові виключних майнових прав на знак для товарів і послуг (торговельну марку), які переходять до нього лише з моменту здійснення державної реєстрації. Якщо така реєстрація не відбулася, особа, якій за договором передавалося право власності на знак для товарів і послуг (торговельну марку), не набуває права власника за свідоцтвом України на знак для товарів і послуг.";

9.2. Пункт 83 доповнити абзацом такого змісту:

"У випадках коли предметом спору є продукти, що відрізняються лише певним процентним співвідношенням хімічних елементів, не може вважатися належним дослідженням предмета позову лише дослідження, в тому числі експертне, відповідної документації (протоколів погодження, сертифікатів, технічних умов тощо). Для з'ясування питання про те, чи було використано у відповідному продукті кожену ознаку винаходу, що включена до незалежного пункту формули за патентом згідно з описом цього останнього, за допомогою спеціальних знань має бути безпосередньо порівняно винахід позивача та продукт відповідача у справі, виготовлений з використанням винаходу за даним патентом."

10. У пункті 2 постанови пленуму Вищого господарського суду України від 21.02.2013 № 7 "Про деякі питання практики застосування розділу VI Господарського процесуального кодексу України":

10.1. Підпункт 2.1 доповнити абзацом третім такого змісту:

"Слід разом з тим мати на увазі, що заявники, позивачі та інші категорії осіб, які згідно із статтями 3 і 5 Закону звільняються від сплати судового збору, підлягають такому звільненню також і в разі подання ними апеляційних та касаційних скарг, заяв про перегляд судових рішень за нововиявленими обставинами і заяв про перегляд судових рішень господарських судів Верховним Судом України.";

10.2. Підпункт 2.16 доповнити реченням такого змісту: "Виняток з цього правила наведено в абзаці третьому підпункту 2.1 пункту 2 даної постанови".

Голова Вищого
господарського суду України

(підпис)

В. Татьков

Секретар пленуму Вищого
господарського суду України

(підпис)

Г. Кравчук